

ABC wiedzy o dysleksji

***Opracowanie:**
mgr Barbara Kustra
mgr Agata Otłowska*

Dysleksja rozwojowa – to specyficzne zaburzenia funkcji psychicznych, niezbędnych do opanowania procesu czytania, pisania i liczenia przy prawidłowym rozwoju umysłowym.

Terminologia

- dysleksja – trudności w czytaniu,
- dysortografia – trudności z opanowaniem poprawnej pisowni (w tym błędy ortograficzne),
- dysgrafia – trudności w opanowaniu odpowiedniego poziomu graficznego pisma (tzw. „brzydkie pismo”),
- dyskalkulia – trudności w uczeniu się matematyki.

Przyczyny zaburzeń typu dyslektycznego

- nieprawidłowe funkcjonowanie układu nerwowego, w szczególności zaburzenia niektórych funkcji poznawczych, motorycznych i ich integracji.

Zaburzenia dotyczą:

- funkcji percepcyjno-motorycznych (percepcjo wzrokowej, słuchowej, ruchowej) i ich integracji,
- lateralizacji i orientacji w schemacie ciała i przestrzeni,
- funkcjo słuchowo-językowych,
- pamięci (wzrokowej, słuchowej i ruchowej).

Uwarunkowania zaburzeń:

- dziedziczność,
- mikoruszkodzenia układu nerwowego,
- zaburzenia hormonalne,
- wolniejsze dojrzewanie odpowiednich struktur mózgowych.

Typy dysleksji:

- wzrokowo-przestrzenna,

- słuchowo-językowa,
- mieszana,
- typu integracyjnego.

Objawy:

- opóźniony rozwój mowy i słabsze umiejętności językowe,
- mała sprawność ruchowa,
- słaba orientacja w schemacie ciała i przestrzeni,
- słabsza sprawność manualna i graficzna,
- obniżona spostrzegawczość,
- trudności w uczeniu się pamięciowym (wiersze, piosenki),
- słaba pamięć sekwencyjna (zapamiętywanie dat, miesięcy, dni tygodnia, nazwisk, tabliczka mnożenia),
- w początkowej fazie pisania pismo lustrzane, odwracanie liter, cyfr,
- długo utrzymująca się technika literowania, kłopoty z syntezą dźwięków.

Dysleksji rozwojowej nie stwierdzamy u dzieci:

- do 10 roku życia,
- słabowidzących, niewidomych, słabosłyszących, niesłyszących,
- chorych neurologicznie,
- upośledzonych umysłowo,
- wywodzących się z ewidentnie zaniedbanych środowisk rodzinnych.